

Da det vil kunne forekomme, at Bestemmelse om Overarbejdets Udførelse maa træffes med saa kort Varsel, at Tillidsmandens Samtykke ikke *forud* kan indhentes, indsatte man allerede i 1934—35-Forslaget Ordene „om muligt“, men det er en Forudsætning, at Tillidsmandens Samtykke i saa Fald bagefter søges indhentet.

Til § 5.

Tilladt Overarbejde skulde efter det oprindelige Forslag udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Timer inden for den normale Arbejdstid („afspadseres“), med mindre det i det enkelte Tilfælde kunde paavises, at en saadan Udligning ikke vilde resultere i, at der skaffedes arbejdsløse Arbejdere Beskæftigelse. Da Ministeriet imidlertid finder det ønskeligt, at Spørgsmaalet løses ad overenskomstmæssig Vej, har man anset det for rigtigt i Stedet for den tidligere foreslaaede Undtagelsesbestemmelse for Tilfælde, hvor det paavistes, at der ingen Beskæftigelsesforøgelse fandt Sted, ved de nye Bestemmelser i 3die og 4de Pkt. i Stk. 1 at fastsætte, at Udligning efter Lovens Regler kan fraviges, for saa vidt der mellem vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation er sluttet Overenskomst om en tillempet Ordning. Man har dog ment at burde foreslaa, at denne Overenskomst skal godkendes af Socialministeren.

Bestemmelsen i Stk. 1 om, at Overarbejde skal udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer inden for den normale Arbejdstid („afspadseres“), vil som Regel medføre, at den samlede ugentlige Arbejdstid ikke kommer til at overstige den normale. Da der imidlertid i en Række Lønoverenskomster findes Bestemmelser om, at Overarbejdsbetaling kun ydes, saafremt den ugentlige Arbejdstid overskrider det normale, vilde Bestemmelsen i Stk. 1 medføre, at der i saadanne Tilfælde som Regel ikke blev ydet Overarbejdsbetaling. En saadan Konsekvens vilde imidlertid dels stride imod Lovens Tendens, dels berøve Arbejderne den Fortjeneste paa Overarbejde, som de hidtil har haft, hvorfor man allerede i Forslaget 1934—35 indføjede en hertil sigtende Bestemmelse, enslydende med § 5, Stk. 3, i nærværende Forslag.

Til § 6.

Disse Regler om Opslag m. v. er nødvendige for at muliggøre en Kontrol med det præsterede Overarbejde.

Til § 7.

Man mener, at det vil være fremmende for Udvalgets Virksomhed, at dette — foruden af Formanden — kun bestaar af 2 Medlemmer, 1 fra hver Side.

Da det ikke kan paaregnes, at en højere Instans har bedre Betingelser for at træffe den rette Afgørelse af de heromhandlede Spørgsmaal end Udvalget, foreslaas det, at dettes Afgørelser er endelige.

Til § 8.

Det følger af § 3, Stk. 2, at en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisations Beføjelse med Hensyn til Paatale maa gælde, selv om der for paagældende lokale Arbejdsomraade maatte mangle en Organisation.

I alle Tilfælde har den Organisation, hvorunder Arbejdet efter sin Natur nærmest falder, Paataleret.

Til § 9.

I Forslaget 1934—35 blev der under Hensyn til tidligere under Rigsdagsforhandlingerne om Forslaget faldne Udtalelser tilføjet en Bestemmelse om, at Socialministeren for saadanne Fags Vedkommende, hvor Arbejdsløsheden kun er ringe, kan dispensere fra Lovens Bestemmelser, idet der i modsat Fald kunde forekomme Tilfælde, hvor et Fag med god Beskæftigelse og faa eller ingen arbejdsløse kunde komme til at lide af Mangel paa Arbejdskraft. Denne Dispensationsbestemmelse er opretholdt i nærværende Forslag.

Da en Lovgivning som den her foreslaaede maa have ekstraordinær Arbejdsløshed til Forudsætning, er det, for at Lovens Gyldighed kan ophøre, naar Arbejdsløsheden igen er mere normal, i Stk. 2 foreslaaet, at Loven kun gælder, indtil den af Det statistiske Departement beregnede Arbejdsløshedsprocent for hele Landet i et Kalenderaar har været lavere end Arbejdsløshedsprocenten for 1930.

Til § 10.

Som ovenfor i Bemærkningerne til § 5 anført, anser Ministeriet det for heldigst, om Parterne kunde enes om egnede Regler til Udligning af Overarbejde, og for at give Parterne Lejlighed til, om muligt, at naa til en saadan Enighed, har man i Modsætning til de tidligere Forslag, hvorefter Loven skulde træde i Kraft 14 Dage efter dens Offentliggørelse i Lovtidende, foreslaaet Ikrafttrædelsesdagen fastsat til den 1. Oktober 1937.